

Melania Cuc

ŞOTRON

Îmi vând cărțile direct din creier și dragostea de Țară smulsă din inimă.

Nu mai am timp de negocieri pentru a spori frumusețea cuvântului închis ca un ou de aur în pantoful trezorerului. Navighez spre steaua necunoscută și nimeni nu se obosește să-mi numere anii lumină și achenele supraviețuirii în condiții de viteză la limită. Sunt bolnav de rutina de-a fi tras cu praștia gândului liber în propria-mi vină. Învăț să scriu și când scriu cuvintele aleargă înaintea mea pe brazda beției din vinul în care aș putea ambala un arsenal întreg de trotil. Penița-i criță în pământul descotoros de ghiuleaua rațiunii ucise de mana din viță. Informații cocoșate trec prin urechile unui ac ce coase gura distrugerii iar lupta finală se dă pentru hrana în care încap toți îngerii din cristelnița cu agheasma de scaldă. Linii nevăzute se intersectează cu briciul ce se preface că trage imposibilul mai aproape de liniștea în care eu dorm în sâmburele unei migdale pripășite la noi din Eden.

Geografie

Se zbate plasma în centrul Patriei mele ca laptele împins în furia maternității nelegitime. De la un limas la altul țărna pleznește cu pocnet din degete...

Ne hărtănim pe aceleași griji de la căpătâiul dimineții unei alte ere prospere și doar visul din vis se leagănă în pânza întâmplării repetate în necunoaștere de cauză. Cirezi de bivoli vin duduind prin plămân. Spaima animalul se zdrobește în sudoarea mulsorii. Pe masa mea de scris testamentul stă teama liberalizată și bate din palme-i albe. Ne-am așezat față în față dușmani și prieteni pe același front atmosferic al Istoriei fără Carte. Teamă de durere ne ține uniți pe vecie ca pe dinții înghesuiți în bolnava gingie. Bâjbâim prin grija pleznită-n retină orbi debusolați de interioara noastră lumină.

Geografie

Trupul României se dunărește spre Mare ca umbra de sălcii uscate pe maluri. Nu ia apă în stele și nici nu i se înecă speranța prin care linia de înălțensiune dintre oamnei cade și moare-n plină disperare conservată cu sare de mare. Dpar frontiera din noi taie limita dintre minte și rațiune ne rupe-n calupuri mai rezistente ca opiele de câine când glonțul neturnat stă în așteptarea unei alte zile-de-mâine. Sunt atâtea detalii ale întregului Țării ciopârțit în briceagul înfipt în ramura unui prun ce înflorește regește –n ruine.

În acest ritm neisprăvit numai cuvântul lubire mai poate duce ranița cu

stofa din care fibra trece în steag de pace strecurată prin piatra din zid. Vreau ce-i al meu din Patria pe care o car pe tălpi de picioare! Strig și geografia ară tăcută livada cu meri prinși în disputa dintre doi grauri cu pliscul uns în bură de aur.

EROICA

Mormântul comun se unește cu cerul din care nori sterpi flutură batistă țesută din ierburi.

Apa din Mureș și Argeș, -apa fântânii în care se zbate Manole, apa-aghiasmă tresare, se zbate. Suntem îndeajuns de un planton de execuție a minciunii, aici unde sărbătorile vechi merg de-a bușilea prin linia orizontului dens ca un sânge. Un român viitor își plânge dorulși calul împușcat chiar în tâmplă. Vești tot mai roase în coate țin taraba ziarelor de dimineață. Vremuri viermănoase ascund vâlul miresei și durerea-n măsele pleznește sub clește. Într-o așa de clară derută numai embrionul se luptă în burtă și suntem tot mai departe de masa de pe care farfuria se varsă ca banii câștigați din afaceri. Țițeiul mustește prin felia de fericire garantată prin tratate semnate cu acte. Dumnezeu ne fierb răbdarea la foc mic în oalacu lapte.

FOC

Pacea-mi lovește obrazul și locu-mi de masă și locu-mi de casă sunt funingine cusută-n ceaprazul din chipiul generalului. Bate maiul vântului de dimineață pe spinarea unui asin căraș... Se lasă greu animalul învins de angoasă și universul amintirilor lui este ușor ca piatra cu care-mi curăț călcâiul de învins. Fără gardă de corp și iarăși gravidă Precesta conduce tancheta prin propria-mi tindă. Un capăt de lume se rupe între două cămile ce duc focul pe care nu-l mai revendică nimeni. Fâșii de drum sfânt dorm sub nisip ca în untul topit. Șerpii năpârlesc de etate prin găuri date cu dalta în caninul ruinat de cetate.

Vremuri și temeri se adună pe pământul promis leoaicei ce naște în soare cu altă furnică năucă strânsă în gheare.

BLESTEM

Fierbe sângele în vase comunicante și epiderma se strânge peste mama ce se plânge că șalul musonului dinspre tropice de șale o strânge. Scade vremea cu un grad în ceasornicul cu respirația tăiată și alte maladii se aprind în stomacul din creier și-n hrană. De vremuri ne vremuim și murim fără doctori și doctorii șterpelite din galantarele universului gri. Febra vine de-a berbeleacul scuipată ca o gumă mestecată între maxilarele unui uriaș ce ține dinadins săridice pe cont propriu oceanul turnat gălgâit în paharul cu apă. Mor cu spor

copii și bătrâni... În aerul subțiat ca un vechi elastic elefantu-și frânge fildeșii galbeni de plastic.

DIALOG

Să trăim în pace! strigă toți melcii din lumea afacerilor imobiliare. Să trăim în pace... abia șoptesc călugării din sutanele prin carepraful de pușcă al lumii reale intră și iese ca jarul prin lemnul unei casete cu bani publici. Un nor migrator este omul pe care-l împart pe munți și pe toate câmpiile fertilizate din care Gîngis Han continuă să plece în războaie demult câștigate. Testamentul patriei personale se leagă și se dezleagă sub semnul Puterii care-și primește porția de orez și speranță pe săturate. Îi las Cezarului tot meiul săracului și milioanele de larve devotate fluturelui ce se va ridica la soroc în uncii de aur. Scumpă-i rugăciunea ca aerul din pieptul armonicii ce-mi cântă balada cu diplomați ce trag covorul de rugăciune de sub picioarele unui detașament de îngeri tunși în cap și condamnați la bătăaturi în genunchi pe vecie.

LAOLALTĂ

Mă realinez pe alianțe și speranțele prin care lupt ca faptele mele cele mai mărunte să fie așezate în mercurialul pieței de bucate aprobate de state. Pesteculmea răbdării umane boala șicauzabolii sunt săbiile ce-mi zornăie chei și bani grei mereu la cingătoare. La masa tratativelor globale numai inșii fără rău de înalt și-au câștigat dreptul de-a sta de-a dreapta și de-a stânga puterii de-a ucide și de-a fi iertat. Cercul de cretă se strânge o dată și încă o dată peste lumea ce se sinucide uitucă pe roată.

Suntem egali în virtuți și furii așa cum stăm cocoțați pe singuruldeget ce cară în unghie norii și vlaga făpturii. Suntem specialiști în vaierul ploii ce ne spală galopant dușmani și prietenii în turbina măsurii. Caut pe lista primarăun popor și o țară ce fierb revoluții în oala cea goală. Neliniștea mea-i pierdută în luptă și scriu doar cu vânt pătimaș legământul de nuntă.

SPITAL

Taie bisturiul flămând în aerul gemând și cade ca vânatul omul de rând peste cearceafurile fertilizate în vid. E greșeala mea albă ca halatul infirmierei ce uită seringă plină în vena electrică a vieții eterne. Nu mă împac nici cu patul ce își așteaptă bolnavul așa cum sămânța de vâsc pândește mărul să-i strice tot planul. Imi iau în primire cămașa de forță lăuntrică cerneala și penița speranței strânsă cu mâna în ușa. Nimeni nu are drept pe pârlița-mi viață! țip ... dar secundele mi se agață sinucigașe în ață. Bărbații pe care i-am iubit stau în

ușă la rând cu flori de hârtie în mâinile care au uitat cum se spală de furie un gând. În sanatoriul privatizat mă joc de-a zeii dau certificate de calitate pe viață și jerbe de laur cu clorofila spălată cu lapte. E seară sub Vezuviu și pe tot cerul gurii-lumii se aprind poftete încă unui animal jertfit științei ce doarme pe straportina dintre două greșeli irecuperabile.

GEST

Cântă disperarea pe scenă și din fosa orchestrei se trag jaluzelele peste inima umanității ce-și pierde locul în loja destinului asigurat pe viață. Laolaltă se duc oamenii-n val și paradisul e scena prin care dezastrul umblăgol ca un înger aborigen. Briza suflă cu indiferență în scoica începutului lumii de ieri. Trupuri de var se dislocă din rocă și mișcă... Groapa cu deșeuri proaspete crește intensiv și rana omului e dusă de val către epicentrul unui gând schilodit în menghina întrebărilor fără sens. Pe plaja flendurită prețul umanității se zvârcolește în simfonii interzise.

Urlă durerea singură în urmă de apă și turma se strânge concentric într-un pumn să încapă.

SFIDARE

De acolo de foarte aproape de îngeri grijile mele cele mai grele se văd ca niște stele din staniol perforat. De acolo de foarte dede parte ochiului meu se desparte în alb și în negru doi pași pe care alergdupă pierduta la zaruri dreptate. Intre astre spălate de praful asfaltului pe care-l rod bocancii infanteristului lăsat la vatră și pe clonțul de stea greu de convins să coboare în paharul meu cu victorie probabilă se scaldă visul unui prins. În ceasornic sentinela nu șade degeaba când mesagerul își răsuțește în spațiu iar spada. E timpul destupării rigolei cu viața ce crește orbește pe steaua aruncată ca o butelie cu gaz bun la reactivat o brichetă cât solzul de pește. Stăm pe tălpici de unt scurs pe sub perna pe care Dumnezeu și-a uitat ochelarii și lumina la care își citea mai dăunăzi ziarul.

MIM

Anchilozate-s degetele cu care prind piulița șicreierul mașinii se pornește să calculeze cât costă cu adevărat o idee de serie. Se depozitează în memorie toate cocoloașelegrosiere de temere și mucavaua cu saliva șoarecilor din laboratorul unde omul și-a făcut testamentul. Merg în pas de dans fantomele unui gâde prost pe sub metalul ce se răzvrățește în halebarda războinicilor ce au fost. Un robot servitor este mult mai mult decât nimicul din spaima unei vânători interzise. Carismatici sunt neuronii sintetici cu mișcările lor măsurate și cărora mănușa de protecție le face semn de gheișă peste lumea în care se înteresctează toate avioanele vremii întârziate. Harnici pioni ne ansamblăm din

nimic mașinăria ridicării venitului zilnic și... numai cine are urechi aude tunetul și numai cine are ochi vede pericolul pentru care specia mea plătește cu kilograme în plus peste păcatele firii.

TURBAREA

Mor ideile cruciale îngenuncheate în creierul mic al omului din grotă conectată la satelitul lansat de Dumnezeu ce ne-a dat Cuvântul. Capul Mielului stă de-a curmezișul Europei și nimeni nu se recunoaște în ochii Lui spălați cu detergent și apă sfințită. Se luptă stânga cu dreapta și între ele firul de iarbă se pierde cu desăvârșire. Pe cimentul proaspăt urmele cizmei se adâncesc în căputa adidașilor și vremea întrebării ni se pune în gât ca scuipatul ardeiului. E vreme de răspuns în instanță cu litere albe pe textul sein și fărâma de lagăr din spaimă să rămână pasărea de jertfă din spin. Se adună iar norii pe cer și fușteii la scara lui lov își fac singuri programul de zbor. Pasărea-nebuniei stă împăiată și bătută în cuie de aer peste bunici și părinți dispăruți pe frontul uitării probabile. Orașul policrom își crește în dangăt de clopot teroarea ca o pasăre-n în plasă se zbate dându-ne nouă frisoane.

ARIPI

Zboră cocorul pe fundul de oală și bucătarul din Cer nu mai are timp de pierdut în tocmeală. Zboară și musca în picaj cu capul spre glie ară nebuna și seamănă efemeritatea fără să știe. Deasupra-i avionul tocat în argint și vântul care mușcă din calul priponit în nimic. Am aripi de porumbel bolnav la visare și-n oase piatra de moară rostogolind oceanul spre scoica cu perla schimbată-n port-arme. Zboră doar un înger fără permis pe benzină iar smalțul din ochi mi-a pleznit și-s orb fără vină. Ce buluceală armată-i pe lingura mare când lupta se dă pentru hidrocarburi și mâncare! Nu mă tentează paradisul promis când zborul este în mine ca viermele într-un cocon de mătasă țesută-n abis. Curajul istoric se agață cu ventuze de stele și manșa stă întreagă în programe rebele.

GOL

Cerul se zbârcește cadegeteleținute prea mult în săpun. Nimic nu mai funcționează la limita stăruinței de-a prinde liniștea de urechi și a o trece cu bine delimita sunetului. Pirații joacă secundele mele la poker și pacea explodează subit în inima pilotului baricadat într-o altă recuzită bună pentru scena de luptă. În cafetieră spaima și ura clocotesc la un loc cu fiertura. Numai glonțul șuieră gușterește trezind din somn fotoliul obez și omul ce și-a uitat la sol cartela cu credit pentru kilogramul de pește. Secundele-mi sunt numărate pe rate ce nu pot fi niciodată răscumpărate cu actu-mi desuet de sinceritate. Între cer și pământ o stea latră și mușcă electronul ce pilotează singur avionul

și leștul biologic. Nimicul se învârtă pe secunda ratatăși mi-e rău de de cărere în înălțimea forțată.

MIȘCĂRI

Dezbinarea împărățește trotuarele și pelteaua străzilor prin care își târăsc harnașamentul toți caii imperiilor pierdute fără luptă la baionetă. Căria unui tren de plăcere ar putea fi drumul inițial dintre două dureri ce se combină pe coțca de zahăr cu care-mi beau ceaiul ca să uit că mi-e foame. Urăsc și iubesc dansul brutal ca trasul poverii verii și felia de pâine prăjită în apartul din care scapă cine mai poate crede în promisiunile zilei. Furnici de carton se prind în alt marș forțat pe sub pleura orașului ce ascundemargarete de plastic. Tamisa a fost diagnosticată cu febră de lapte. E carantină. Maternitățile și muzeele s-au zăvorât în om pentru o jumătate de eră. Piatra din statui dansează pe borul unei pălării din care magicianul nu mai vrea să scoată iepurii surprizei. Clipa se naște gata tardivă în trenul civilizației ce trece prin roți toate grijile din galeria captivă.

GLONȚ

Vinovatul și nevinovatul stau rezemați în fărâma de libertate cumpărată pe o felie de apă solidificată în falia cu țitei imponderabil. Daruri babilonice suie din adânc spre lingura în care nisipul se face aur de douzeci și patru carate. Mie mi-e nu mi-e teamă de moarte naturalizată cu acte doar de acea frânghie ce leagă-n cruciș cămașa beduinului și papucii de mătasă ai fetei morgane. În casa securizată cu arme și în colțul de cort din mătasă arsă bărbați înghesuși într-un singurfir de nisip rup în patru cămilele nopților albe. Motorizatele au pus osânză pe burtă ca găscă îndopată cu miezul de nucă tot așteptându-și rândul la ordin de ducă. Legea îngheață în bocancii de vară și în brațul de soldat ce conduce penița spre declarația păcii de-o singură oră. Capete rase de gânduri pun afișe pe ceața densă ca un lapte sintetic iar buzele mele au crăpat de linsură în sărătura prin care trec toate punctele de acuzare posibilă.

LIMAS

Limasul acesta nu se face cu pasul nici cu stânjenul prin carepartea mea de rai și iadul înfrângerii ar putea fi garantate cu zidulplângerii. Sârma ghimpată crește rugi foarte singuratici prin duna grosieră a soarelui carearde și dezinfectează rana socială a nemulțumirii firii. Neamuri și nume de seminții s-au sedimentat în istoria neîntâmplătoare. Se trag îndărăt în pântecel Viitorului ce-și cară ranița prea grea pe cărare. Cad ploii în deșert și seara ireală dă aripi de

pasăre cu umbră stelară. Lunatrecepieziș pe lespedeaa întinsă ca masa la care Iisus turna uleiul măslinii în matricea muntelui unde s-a semnat primul și ultimul tratat de pace cu noi înșine. Zidul plânge piatra când metalul dă incisivi de lapte în glia unde minele personale se iubesc necuviincioase și prolifiche cu toți sfinții din cărțile arse de Inchiziție.

EL

Nu este destul loc între oameni pentru mersul drept pe dunga mitului în care Dumnezeu dă cu bici de miere peste buzele mele crăpate în veșnica sete de silabe rebele. Vorbesc despre ceea ce ar putea fi mântuirea globală a religiei ce tronează într-un rod de santhal ca într-un șir de măsele durabile. Vorbesc aproape muțește despre limba comună a unui regn convins să ridice pe umerii-i fragili Universul înfrângerii fricii. Se trag planuri duble pe cuvintele mele ratate și fâșia de plastic simpatic este pe terminate... Filmul vieții-l port singură-n cruce prinsă cu șiret de pantof la grumazul unei sticle de plastic. În sala neagră mirul alb curge dinspre Gange aproape galactic. Lângă jarul funerar pe poala straiului de mătăasă meditează Dumnezeu cel veșnic și umbra tot mai subțiată de griji a lui Ghandi.

ÎNCERCĂRI

Fiul Omului intră în reparație capitală. I se taie mai întâi cordonul ombilical apoi respirația și firul cu plumb al simetriei divine. În foarfece rece degetele zece taie și cos cu ibrișin chinoroz la piele și os... Din starea asta nu mai văd scăpare decât în eprubeta gata de altă naturală naștere. Batem raf de aur pe coastă de Evă fără să ne pese deleafă sau grevă. Voluntar ne înscriem salahori sau cobai în uzină schimbând ulei și frână la învechita de carne durută mașină. Avem la rezerva globală de sfat inimă și splină creier ori ficat... măruntaie-n piață se vând cu toptanul invocând ADN-ul făcând Vieții planul.

PENITENȚĂ

Stau la manșa unui ev de vinovăție interzisă fără să știu rostul mestecatului de cauciuc în gura unei lumi ce-și scuipă povara pe umerii universului înglodat în datorii de pace și război. Iartă-mă națiune ce mergi tușind pe fundul șanțului strivit între deșeurile unei comunități de consum! Sunt un supraviețuitor al crimei de-a fi apăsător pe talpa de bocanc pe grumazul fricii ce mușcă și scapă din plisc trupul de păpușă sufocată în gușă. Cerul stă preș de peruzele rebele peste rase de oameni și soiuri de planete ce timbrează doar plicul cu dinozauri crescuți direct din podele spre stele. Acidul gastric rade memoria de învingător și-n planul doi al reconstituirii cruzimii doar o lingură de

cositor maiține frontul în loc pe foaia incertă din calculator.

SOTRON

Se joacă șotron-armat pe creierul meu închis în cușca cu gratii de lemn. Zăvorul cade greu pe dosul palmei cu care primesclovitura în gură. Tac!? Ce păcate de moarte ascund râurile pline de știmeși cevrăjmași morți se întrec pe sub cornișa în care se zbate steagul de pace al ființei române? Acasă și înstrăinat ca banul este punctul în care până și floarea soarelui își înfige caninii în carne. Doare numai măduva pietrei hotarului ce nu știe unde începe și unde se găte domniile ceprizează puterea turbată. Curajul meu câinesc dă înapoi în dospeală și pâinea-i mai acră mai scumpă în porția de hrană ce crește fire de iarbă în barbă. Cu țâța acrită și arma pe umăr umblă o mumă nebună prin provincia sugrumată de propria-i mână.

DESTIN

Mor artiștii de foame de forme și publicul larg stă claustrat într-un plic cenzurat de un amployant plătit de la fondul de stat mereu la rând în picioare. Poșta centrală ridică din umeri și vinde mai eparte mărci cotate în băncile filateliei defel păguboase. Sacul poștașului pensionat cu asalt a rămas greu de scrisori pe capul podului cu lei prinși în șuruburi cu pelicanol. Linii frânte-n cărbuneduc în neunde. S-a vindecat strâmb în atele destinul rupt de viațaartistul cu plămâni prinși de absint și celebritate. În ramele cariate de lupte cibernetizate se ară în răspăr peisajul cu anemone de lux și maci vagabondând prin sânge subțire de miel. Numai pe sub muzeul central culoarea se scurge în nisipul coagulat în roca din rinichii orașului. Pe străzi paralele cu temerea mea maeștrii intră cu cozorocul pe ochi din istoria artei direct în topul magazinelor cu vânzări în rate sponsorizate de state decapitate de realitate.

FALII

Se încrețește scoarța pământului și mor pe viu oasele omului. Mâna Maicii Domnului iese gata frântă prin rădăcina stejarului unde luda și-a ascuns găleata cu arginții căinței. E vreme de avertizare și solul tresare ca pasărea cu grumazul subțiat de tăișul cuțitului mare. Sânge alb pătează pereții școlii cu copii fără haină și urcușul pe munte se face în adânc prin ciuruit de pikamer. Oameni de carne și oameni de duh tremurăm egal sub firul cu plumb când iazul cu știme născute-n cârlig se prelinge în pliscul ciocârliei ce-a orbit privind la soarele aprins dintr-un simplu chibrit. Lachei în livrea cusută cu plumb înhață stihia ce îmi intră în celula unde oxigenul s-a consumat ca un rut de păun. Mă pregătesc suflecată la minte și coate pentru evenimente adunate într-un sicriu cu piroane curate. Curg pietre nervoase peste mine prin falii dezare... Tramvaiul

de pe șina răbdării sare în aer.

ZBATERI

Vântoasa se întoarce din cer și acoperișul deasupra capului meu se crapă ca metatarsienele strânse în țâțâna ușii unui atelier de tortură. Mătură și scutură Dumnezeu lumea plină de ură spală cu detergent performant tigaia în care s-a topit alt strat gros de neliniște și râncezită untură. Fără cămașă de diftină pe ger eu târâi sania nopții prin zdrobitul eter. Cu cine să mă bat Doamne pentru vijelia închisă într-o sticlă verde de secărică pentru țigara ce-o trag în rărunchi și ea prin măduva tot mai rărită spre amintiri care au fost se ridică... E veste de ducă spre continentul din cer și-n suflare și numai ceasul se deșteaptă la șapte fix ca un prunc ca îmi ceară timp și mâncare. Imună-s la vijelii și viruși de rând ca inorogul dezvățat de stele și-ndopat cu fân.

ZID

Ard sfinții pe turnurile cariate în burghiul unui timp în care nu mai are încredere nimeni. Automobile dezlegate de rația de benzină masează șira spinării metropolei de cal ce trage cu ochiul la timpul ce nu mai are nevoie de ceasornic. Vremuri noi peste altele vechi se cern prin dârmonul cu plată și frunzele în muguri de acant mor la ușa maternității închisă ca turnul uzinei cu apă uzată. Intră pericolul public cu toba în vin în aer și-n apa colonială pe care femeia o cumpără cu prețul rodului din pânțele care nu mai vrea să ducă povara pentru care a fost programat contra unei livezi cu portocalii în floare. Claxonează metropola în fumul furtunii ce arde curat ca un crematoriu al urii. Trupul de piatră stă singur și mereu în picioare cu pielea ciuruită de silabele pe care nu le percepe în plin răget al unei dimensiuni colosale.

DEMOCRAȚIE

Se aruncă din convingere peste zidul degetelor cu care au ales pașaportul spre alte limite ale libertății garantate ca un aparat deresuscitat stomacul plin și inima plictisită să tot lupte pentru patrie. Pleacă spre nicăieri iubitorii de pace și paznicii bazei militare pasc iezi grași pe miriștea păcii mondiale.

Cei mulți din fața televizorului duc dorul și bagajul sorții spre alte atlantide scufundate în clișee de promovare a bonusului pâinii.

Estevreme potrivită pentru rația de aer și pentru războiul personal ce sapă civil în tranșeul kamikaze de pe dunga cușitului de bucătărie inconfundabilă.

Hrana și viața ne sunt garantate în tot orașul unde adolescenții trag jaluzele direct peste raza de soare secheștrată în glastră.

Se mișcă muniții experimentale în rețeaua statuilor ce mușcă mâna sculptorului ce le-a ridicat din lut ca mai apoi să învețe ele singure să se ridice din patru în două picioare.

ARTA

Râde scena golită de suflet. Imposibilă-i dorința mea de-a lua de urechi aripa îngerului și de-a o răsuci cu mâinile la spate ca pe funia ce ține edecul și luntrea cu miere de muște departe. Ce nefolositor este veacul ăsta abandonat pe linia moartă așa ca un mărfar deraiat pe dușumeaua unsuroasă din fața cuștii sufleurului căruia nu-i ajunge leafa și pentru aparatul acustic...E iarnă doar în frunza întinsă pe năsălia iarmarocului din coastra teatrului de vise neînvinse. E ger roșu-n ghipsul brațului spânzurat de grinda de unde comediantul încearcă o dată și încă o dată acul de siguranță al zborului fără margini. Paiul în pălăria lui dă spic și rolul se derulează sub lovitura securii ce-a doborât peste noi chiar razele Lunii. Se gădilă tălpile în ghete de stradă și un hohot de râs se aude în pauza dintre două apaluze lovite de gongul cu amintirea ce nu lasă spectatorul nici să trăiască și nici să moară de foame.

REMEMBER

Rezistența mea la nebunie este molia ce urcă mereu pe hârtie așteaptă poștașul ce s-a descotorosit de vestea încorporării mișcării. Între brațe de sârmă perfect nichelată epiderma pe durerea inimii dansează în poante. Într-un singur sens merg roțile istoriei... Amețesc și mi-e bine în poziția asta pe locul favorit de pe lista lui Dumnezeu liderul sigur și singur. De liniștea humusului gras mor corbii-n poeme și se construiește-n draci direct în trașeul palmei de mamă. Continui să supraviețuiesc într-o zonă cu cărăbuși peste care cizma cazonă pune alte însemnede vite hiperactive. Este așa de târziu în graalul divin că s-a calusat perfect instinctul de răfuială cu propriu-mi destin. Cei mai buni dintre nebuni sunt duși cu fanfara la dușul radical alunui sistem de minciuni. Sub preșul istoriei crește mizeria parfumată. Omul vechi în lolden nou bate cu bastonul plin cu viermi de mătasă în poartă la noi.

LIBER

Liste prelungi ca sprânceana scăpată din dermatograf stau pe fața de masă lângă penița ce-și scrie tesatamentul pe sticla biberonului cu care-mi hrănesc nou-născutul soldat. Bat darabanele a pace și a război pe aceeași planetă de siliciu ce-mi fierbe meningeia ciuruită și viciul. Lângă rugăciuni și minciuni explodează mașini de făcut bani și crapă în capcană măciulia de aur a

narghilelei ce-și arde din inerție vremea vânătorii de gheparzi. În urna cu votul funebru viitorul om este liber să fermenteze tutunul și hidrocarbura bursei locale ce sare ca siguranța capsei arsenale. Vremea-i liniară în calendare când leii rag și poziția mea de om cu răspundere limitată la apă își ascunde capul în nisipul vânturat pe buza minaretului spart. Pacea dezinfectată cu DDT miroase în supa de oase clonate și s-a sleit seul cămilei spre care tot întindem mâna de negustori pricopsiți cu sistemul de invocare în bine și în rău a dumezeirii.

VERDE

Libertatea mea de opinie este un cocor cu coada retezată. Nimeni nu-mi aude țipătul din cuib nici nu-mi recunoaște mesajul prin spațiul înțesat de catastrofele din sezon. Sunt un soi de luptă pierdută în folosul celui ce deține fosfații insulelor pietrificate. Mor broaște țestoase mintoase și aligatori în cruciade fără costumul de zale. Aurul în vrac nu mai afce două parale când vulpile se întrec cu ogarii vânătorii regale. Trag ceasornicul la semnal și toate secundele întârziate pe vaporul cu animale televizate. Metropola mea în pijama de mătăasă adevărată se adâncește în migrația trans-placentară și naște. Prunc și mama executăm aceeași otrăvită gargară... Pe asfalt mor viespile și berzele își depun pontele verii clătinătoare. Ridic din coblilița a doi umeri când crabii evadează din regn în marșul nupțial al unui destin fără margini.

METAMORFOZE

Axa Terrei este o caia fără cal. Cap-pătrătcăruia barosul vremii îi vine mai întodeauna de hac.

Submersibile se afundă-n gândul cu care-mi beau porția de lapte direct din ugerul ierbii sălbatice. Sunt numai om răbdător un spărgător de gheață închis pentru un întreg an bisect în cuptor! Stau în miezul epavei ce se împacă cu aisbergul ce prin sânge-mi plonjează. Cu asigurarea plătită la fix nu ridic un deget. Exist! Fibre optice și transformatoare de grade solare ebonită pleznită teste uitate într-un sertar de cercetare zac în animalul de tractare a mii și mii de hectare de atmosfere frontale. Se ară și se seamănă teorii în academii și în frizerii... Buletinul meteorologic se umflă de ploile căzute în noi și greierii cu ștreangul buruienii la gât cântă pentru patria învingătoare. Între timp din Eden un heruvim corigent la sistem a evadat cu stânca lui Prometeu după el.

OXIGEN

S-a spart globul de cristal sistematizat în ochiul cu care vedeam vara ningând și iarna boabele învârtoșându-se în prăjitorul de pâine cu firul în zid. Nu mai am repere pentru a așeza privirea fix pe orizontul unde așteptam

odinioară graurii tineri. Păsări ceruite scormonesc după cantalupi de aur prin Cosmos. Casa mea este o batistă cu mușcate cusute pe aerul tors direct dintr-un vaier. Totu-i alandala în mintea și în habitatul stricat de motoare și foame de glorie costisitoare. Raza de stea frige tegumentul peste care seara se lasă ca într-un sanatoriu cu tuberculoși ce fac dragoste între două perfuzii convinși că vor muri încă tineri. Raze X stau înfipte în acoperișul bisericii cu lună și nu mai este loc pentru sfinții plictisiți de rutină. În locul lor pe cerul spart de alt cataclism rândunica își deșartă gușa cu semințe de pin.

ZBOR

Pentru mine gravitația nu mai există decât așa ca o părere despre starea din care omul nici nu câștigă nici nu pierde nimic din vedere. Există un semnal astral de aliniere probabilă pe axa corăbiei din care Noe răstorană balastul de stele consumate în sarea din mare. Am curajul nebun al păsării colibri și toane am Doamne de mi-e teamă doar de genomul uman care doarme buștean în bătrânul platan de sub geam. Am emoții de plută lăsată la apă și beregata mi se taie de emoție singură în ceață. Dincolo de sala de forță în apă și-n aer plutește sportivă încă o amprenta energetică a uitatului vaier. Lingușesc o himeră și visez la medalii eu anonimul grâu din pâinea ciuruităca strugurii copti de stoluri albastre de grauri.

FRATICID

E bal la balmuc și lampa roade din gazolina primejdiei. Fosforu-n os se ține preabine când rostul unei cărje nu mai alină pe nimeni. Poalele umanității regale se adună din zare în zare sub negrul unghiei ce zgârâie legea prin care frate și soră mor pentru un galon de cherosen scurs din vetust avion. Îmi iau libertatea de-a sugruma liberul-drept al celui ce-și tragedestinul în piept prin mușuroiul în care insectele și mestecenii se aprind de la stele. Apa e roșie și peștii asudă vîntul și arma adormită de-a-mpicioarelelea în herghelia absurdă. Nedezlegat e mînzul versului pe care-l scriu când furia se ridică pe reduta sub care steagul vieții stă întins ca un mort chinuit de setea dreptății. E dus pe sus condamnatul la lacrima cusută pe sticla cu vodca băută. Istoria îngenunchează peste masa de autopsie a speranței și miroase teribil a teamă pentru că nimeni eu nu am curajul să iau taurii furiei la goană.

ANOTIMP

Albul împinge basmului scris pe hârtia de împachetat celula din care alt cal troian nechează după rația de orz din vânătoarea regală. Trec goi pușcași îngerești și iepurii trec la tăiat brazii în dinți de firez. Ce senzație nepotolită port în pânțele așa ca un cangur ce-și duce puiul prin deșertului burdușit de ispite...

Pe locul inimii doarme impieगतul de mișcare a aștrilor din creierului mare. Bătrână ca moartea-i zăpada ce îmi înghite liniile dintre cele cinci degete. Duc în spatele un alt rădvan cu obiecte de preț și semnele se-nscriu în limita spațiului de promovare a făinii pe care Precesta mi-o cerne din ciorapul ei de tânără visătoare. Până și toaca din Cer toacă tului de lumină la iezii ce rod prunii cimitirului ascuns în grădină. In spitalul cu vanilie înflorită în rană milioanele de celule inadaptable la masa comunitară își scot ochii cu furculița de argint a unui alt Crăciun îmbrăcat în haină strict comercială.

BAZAR

Otrava veche se bea direct din formulă sub iataganul cornului de lună. Se spintecă iar burdihanul bazarului cu aurul otoman. Așteptăm dimineață cea hoată când ceața cucerește linia telegrafului și vocea iubitului se răsuțește ca un intestin de gutapercă pe lângă andreaua ciorăpăresei mioape. Purtăm în noi alt prunc oprit în dorință și care nu vrea să se nască la propria noastră voință. Migdale fistic și șalvari...cotidianul stă lungit pe taraba unde sacagiul vinde apa vie și apa moartă a două continente. Și eu trec prin toate aceste nimicuri turist de doi bani cu valiza burdușită de macrameul păianjenului ce croșetează poveștile în serai. Dinafara zidului lui Ataturk mileniul crud intră sub husa tanchetei ce face târâșul spre mandarinii din grădina Sfintei Sofii. Cresc nopțile prelungi în Țarigradul cu junghi la Apus și linia orizontului taie semiluna în felii de citrice dospite-n drojdie de import.

CURAJ

Se răsplătește curajul de-a sufla în urechea morții de-a trece strada atunci când bolovanul a rupt ultimul fir de păr când tu o furnică tragi Carul Mare și Carul Mic pe culmea unde stau la zvântat sâni oalelor pline cu aurul nativilor lichidați ca un cont de risc. Capitalul din bănci și timpul meu descult și dezbrăcat dorm pe aceeași laviță de lemn vopsit cu nădejdea femeii. Alți palmieri scăpați din taifun țin în unghi ascuțit silueta ce sparge-n dinți porțelanul 'al bun și ceaiul se prelinge ca șarpele fiert pe firma ce anunță că moartea este un joc de noroc imperfect. Trecem iarăși prin foc-viu și spaima finală sughiță-n sabie de circar. Pe lonja de siguranță stă agățat singurul om ce mai știe manevra de resuscitare gură la gură. Cel mai sus plasat și mai bine plătit este inelul de cretă semnul ce se va șterge precis în răpăiala evenimentelor ce vor veni pesteîngerul voinic și frumos și căruia îi lipsesc doar semnele de identificare corectă.

VENDETA

Păstorul boabelor de nisip își scuipe în sân și fumul narghilelei urcă în liniștea începutului de lume călcată ca o traversă de cânepă. Mor eu și odată cu

mine pleacă și căpetenia visului din care zburau cocorii și papagalii nemărginiri. Un zvon fără folos este strigătul celui ucis în propria-i armă! spun și istoria-mi mușcă limba de mă rog prin semne tuturor zeilor. Visele mă văd dar mă lasă să treac cu caravana mea plină de câini răi și peliculă suficientă pentru acestveac centrifug. Suntem tot mai puțini la prînzul zilei ce vine cu porția de rațiune în ciorba pentru mațul subțire. Stăm guri știrbite la rînd pentru cartofii cu germenii bolii ascunși perfect într-un șal destrămat de sidef. Jucăm pe nasturi hidrocarbura scumpită ca felia de glie mergând pe săbii lungi și caravele scufundate în furia sîngelui celor cu lesa lăsată prea scurtă către ziuade mâine.

CLAUSTROFOBIE

S--a rupt frînghia cu rufe spălate iar prizonierul aleargă din nou prin hățșul de viță de viață și șoapte din vorbe furate. Nu mai sunt vremuri în răgaz nici spațiu vital în ciubota războinicului ce sejoacă cu libertatea mea de omidă ce toot urcăăă și coboară peretele de siliciu al unui cipp implantat în miezul problemei. Văd tot mai prost libertatea pusă sub lentilă și șenila de tanchetă solubilă ca o zharina. Firul din barba netunsă atinge Everestul și plouă în lăcaș de păstor cu ură și ciumă. Știu că ar cam fi vremea să pun punct jocului prin care soldații se alungă spre infinitul latrând ca un câine sălbăticit în zenit dar... în celula de cenușă din mintea întreagănu mai e loc de masă și pat pentru odihna soldatului stratificat în mierea unui stup demodat.

JAR

Arde miezul pâinii și rumegă omul doar pleva spelbă din spicul cununii de nuntă. Prin băraganele ca o cățea supte de țâță trec grindini stacojii și poștalioane cu amintiri agățate în coviltire cernite. Prăsila grijilor se face din mers subtil și fără drept de apel. Arde lumina verde pe cercul roșu de vară. Chibritele se topesc în miezul harbuzului și-n fosforul osului unui lăutar ce cântă pentru pompierii din Ciulnița-gară. Rămân în întunericul incurabil numai orfanii dropiile lehuze din miriștea prescurii măcinată cu plugul pustiei. Mașinării deștepte și gaze mortale se ridică din sfeclă prin zahăr în soare. E dulce ca mierea vara pierdută sub ciutura de aer ce se ridică din țărâna la îngerii. Se acrește colostrul în uger și păcatele-n oameni mor îngerii și păsări în cuiburile protejate de geamuri cu gratii de aer.

ÎNGHEȚ

Nu mai mișcă nici o frunză pe reversul medaliei. Martonul s-a oprit în drum și geme osia lumii sub povara unui alt atlet cu cunună din așchii.

Marmura lăcrimează în iureșul luptei cu libertatea de-a învinge păcatul

hranei și singurătatea de faun. Cine-mi cumpărăr bine universul olimpic și-mi dă înapoi partea de divinitate din tină? Lucrarea lui Homer s-a vândut bine aproape ca limonada americană. Velierele de ziar ieftin și corăbierii scumpi ai Athenei își strigă țin isonul la bursa măslinelor culese de păsările cerului liber. Se împotrivesc numai omul urcușului demn sângerând în trandafirii uciși pe treptele unei democrații de percuție. Pieptiș grăpiș ne urnim miei buni de tăiat la marginea pășunii unei campanii de recoltat și împărțit frățește fructele necoapte ale societăților lumii. În măduva albei Elade pintenii unui greier miop intră și trag anapoda sloganul pe corzile disputei.

INSECURITATE

Pacea desculță și flămândă sta la pândă în colțul ochiului de copil bolnav de SIDA. Miopia medicului proliferază sub pexigasul ochelarilor de protecție personală. Nu văd nici eu prea clar libertatea de opinie și nici drumul carului alegoric șerpuid prin deșertul Universului din care Dumnezeu îmi aruncă alte ghete cumpăratela mâna a doua. Sunt un punct strict confidențial în biografia colectivă din care șefii de trib rup ciozvrâte de carne crescută cu parcimonie de câine.

E colosală și goală imaginea inegală a faptului că nu-i nici zi plină nici seară normală în gara regală. Vin trenuri de aiurea cu soldați în permisie iar caporalii de corporații vomită a crimă deasupra fântânii cu apa cea tulburată de bivolul gras și urât Vita vieții. Adunăm mereu lipsuri în conturi și bani în chimire pentru ofensiva cea de pe astăzi pe mâine.

CURAJ

În picaj vine Omul și vaierul lumii se despletește în artere în volute și în funii. Strălucește pe inimă semnul curajului ca un plature de aramă. Cine să-l vadă când noi toți stăm cu tălpile-n sus înghesuți la troaca plină cu sare probabilă? Frumos și înalt e zborul de probă starea ce ține visul de umeri și ochiul lipit perfect pe oglinda în care se pieptănă altă femeie de lume. Grădini suspendate pe aripi de cretă cresc buruiana subțire și țărna din ceruri se vede crescând rădăcini sub beretă. Perfectă-i căderea din Cer și... pasărea tânără moare de mână cu mine moare mereu și mereu umblând pe picioare străine.

TEROARE

Scâncește frâna și osia surpă viteza ce macină vremea bună de arme și toată făina cătării umane. Se oprește în clește euforia beției prin care glonțul treceși cariul sfredelește după hrană prostește. Nimic nu e sigur în lumea ce roata o ajută să mergă cu nebunu-narmat doar cu sacul plămânilor și vârful sulitei unui alt veac condamnat la nimicul uitat într-un embrion explodat.

Pasager clandestin grenada se lasă pe umărul meu și știu că nu-i defel bine cu șoarecel din cursa unsă cu seu. Se spulberă încă uncortegiu de planuri mărețe în linișteamușcată ca mărul din care copilul Adam mereu se înfruptă și crește regește. Trec la milimetru de epiderma încinsă de frică schijele vitezei și toți puii lipitorii născută într-o eprubetă de sticlă. Bat darabana schijele pe pielea găinii ce s-a deșteptat și nu mai vrea să-i facă alte ouă de aur prostimii.

DENSITATE

Doamne ce mai lighioane chierăie și suie din hău spre numele Tău! Vagonul meu meu șuieră vine se duce năvală în tensiunea arterială a unui înger ce-a trecut fără pașaport peste vamă. Dospește maioua în lut și știu că-i mult prea mult și prea greu s-o iau de la capătul lumii mereu. Planeta crește pe dinăuntru ca viermele mătăsii din trestie și unghiile larvei sunt fiere și maxilarul rumegă silaba păstăii abundenței care ne pierde. În maratonul tribal sunt numai steagul școlar fibra întinsă strună pe fușteiul vieții unde mâncarea abundă. La cina globală de mâine spre seară va curge vin și nici strop de cerneală... Foile plăcintei promise într-o doară se subțiază ca urechea de vită dată în boală. Steaua clocește și crește povara în numele căreia îmi duc mai departe căruța cu fantome spre gară.

FRICA

Zale ladeal și zale la vale zidurile vechi țin armura șarpelui nou suspendată-n uitare. De cine se apără citadela cu ștaif și fără gust de vodcă rusească ? Nimic nu e sigur pe lumea din coajă de pâine când din Turnul Londrei se aud cum cer ajutor alți deportați înspre Măinele care latră spre negiobul de mine. Vin vremuri turbate în haită peste civilizația noastră faimoasă dar proast așezată la masă. Imi zăvorăscgândul în creier și pasul în oase merg pefuriș și dorm ca un melc fără casă. Pribegi sunt și politicienii și armata care se-ntoarce prin somnul îmburuienat în māluri cu droguri spirtoase. Metal rar și mortar de fațadă la piață tot cere șeful terorii ce a pleznit de atâta drăcească plăcere. Paznicii sub felinare trec rânduri prin rânduri și filosofii investesc în computer să-și mai uite din nobile gânduri. Ziduri vechi și iederă nouă cresc în concubinaj pe opălăriei de damă.

SINGUR

Îmi joc viața pe o linie aeriană fără destinație. Eterul dă iama prin basmaua cu care leg laptele sânului națiunilor lumii civilizată într-o singură noapte. Eu știu că pot învăța să-mi cunosc dreptul răstignirii pe cer a mâinii supreme. Sunt angajatul preferat al infinitului ce ține legătura cu tihna și cu nebulia cuvântului strâns în sistemul implantat în animalul pus la pândă cu

talanga sunându-i la gâtul plin de note muzicale. Continui să cred într-un singur Dumnezeu și-n spaima singurătății ce-mi ciupește corzile vocale ca un virus din circuitul integrat în culpabilitate. E seară banală în liturghier și-n berea din paharul prin care navighez solitar sub pavilionul stelar. Unanim în păreri de rău peste capul secolului a rămas cu asul în mânăca tinereții toată fleandură numai bunicul.

COABITARE

Nu mai fierbe planctonul pe plita civilizației în care polonicul de inox și materialele cu memorie extra scot untul din peștișorii phirana executați la zid cu puberi de aer. Amfibii roase-n coate pe bancă de clasă țin scara pe care urcă la Cer toate speciile certificate ca apte la calitatea de martor chiar de domnul Darwin. Stau în portalul cu arme de pază alte degete curioase și eprubetele extrem de casante în care puii cetaceului se nasc convinși că au ajuns în formula Centauri. E vreme de împăcare între apa fiartă și uscatul din palmă între gândul ce ține și harponul și prada desenată cu cornul neonului înmuiat în pastă de agate furate. Pe mal și-n ocean nisipul se mișcă egal în calul troian și în ligamentul peștelui ce duce cu el bostanul de bal. Ca măseaua de minte eu stau în gura lumii și mă prefac că nu aud cum toznește la geam înghețul spontan.

ALB

Omul ce mai poate ține pe deget inelul verde de smirnă este bătrân ca Vremea și singur ca Iona în pipota unui pește spintecat pe masa din bucătărie. Crespomiii cerești pe ferestre fecunde dar lumea se plânge că poamele-s scumpe și piața-i un drog ce albește dinții înfiți în cuminicătura pâinii de care tinerii râd ca smintiții. Se roagă inima slăbită lumii și spuma-i de lacrimi în apă bolnavă. Mă rog pentru lume dar lumea-i ne bună și slobodă să-și cumpere garda de corp și zgarda pentru îngerul prăbușit la noi în ogradă. Rup din pâine și miezul iarăși crește în ochi de pisică prin grădina Gorgonei din altă tristă poveste. Cerul cu pământul se crapă-n călcâie de ploaie. Din fereastra de zinc aburit alt Tată fără de aripi urcă pervazul și zboră și intră-n pământul din noi Răsărind. Sângele încă plin l-l aud gâlgâind pân' la glezne pân' la genunchi pân lanodul din gât într-un alt nevăzut infinit.

PANOPLII

Argintul se sumește sub praful de pușcă și istoria crește îndărăt prin lucrătura unui artizan ce nu cunoștea mersul pe bicicletă și nici apelul de dimineață la gura de peșteră. Apele vechi merg tot mai șontâc prin matca dezghiocată de măduva puterii. Nervii-n copacii rari cresc cauciucul pe roata ce se rostogolește lovește vitrina sub care armele-n fireturi lucrează faza inițială a

unei națiuni ce umblă după bucata de pâine unsă cu slănină solară. Bat alte vântoase din casă în coasă și jungla cu drogi șiavere mijește de sub continentul diafan ca danteală de pefața miresei. Intrigi și bani astupă sipetul modernizat cu tancul ce și-a împotmolit șenila în cultura de bumbac incendiat în fața prețurilor. Apărare globală se anunță-n ziare și plebea în extaz dansează ca fluturii din vechi insectare. Îți ia ochiimantia timpului irigat cu nevoi ce stau stavilă întrenoi cei foarte foarte liberi dar goi.

CRIMA

Șoarecii rup hulpav din prescura trupului de copil și glonțul ce-mi străbate prin gând se confundă mereu cu cerul de toamnă alterată ca pruna terciută-n budana din palmă. Mor în frică și frig adulții-copii și doar păpușa rusească intră cămașă în altă și altă cămașă ca un cariu scormonid după aer prin zidul de plumb ce ar putea dar nu vrea să-l oprească. Moartea muncește în plus la aniversarea din care anii tineri și ardezia sfărâmată se ridică la cer cu speranțele noastre între aripi. O cutie de caviar rar este rata natalității umane așa cum urcă și coboară în unghiuri gheboase pe zare. Nu-i nici milă și nici vreme de așteptare în conservele pe care iarna le pregătește grăbită ca pe o promoțională mâncare. Pruncii în mame fac târâș spre drapel. Ferestrele casei de nebuni cască ochii la întâmplare și porumbeii cad de pe margini de cuib fără să ne pună vreo întrebare.

MALADII

Pulsul crește în drojdia pâinii și zbaterea inimiiucide timpuladunat în celepsidra mâniei. Vremea se întoarce la timp pe cealaltă parte a cearceafului ierbii și pomul din lemnul de mobilă seîmbată cu păcatele nopții. Trec batalioane de gânduri prin fire cusute în spete și forfota străzii intră întreagă în norocul pierdut ireversibil la jocul de poker. Galopăm an de an cu șaua căzută și cravașa crăpată fără să vrem să vedem că viermele-n hrean a dobândit imunitate la stres și labanii din bancă. Uși de spital ni se deschid din sertare sănătatea minții în valiza cu libelule dispere. Liniștea ca mormântul a înghețat draperia dincolo de care păianjenul țese știrea zilei luându-ne în schimb nemurirea. Bolnavi de iubire ca morți pe picioare ducem căldarea cu stele de mare și mai departe de Soare.

PIROMANI

Autori cu numele în manuscrise regale și titluri princeps ațâță vâlvătaia din alfabetul lumii ce doarme cu capul pe o cutie de lapte condensat ca literele în abecedare. Corigenți ai vieții și savanți cu merit trecem prin furiile vremii chemând pompierii. Ard pe viu miile de albine și mierease amestecă în numele

tipografului care nu mai vine la mine. Gânduri aduse de umeri stau peste masa la care-mi scriu viața cu jumătatea măsurii. Sfârâie alt creier la lumină în lampa din care doar molia nu vrea ca să urce în barcă. Salvați călătoriile și agrafa pierdută în fulgereala de pagini strecurate între soldații ce-și caută libertatea prin luptă! citesc printre rînduri de stele aprinse cu amnarul greșiților greșelilor mele.

PANOTAJ

Câmpul de luptă-i minat cu zâmbetul Giocondei. Ușile se dau la o parte din fața artei și mirarea se ridică pe vârful degetelor de la picioarele ce abia mai au loc în saboții de lemn ai conflagrației mondiale. Muzeul meu mental este gândul prin care trec în genunchi mareșalii și regii se târăsc spre fărâma de cuminicătură pe care pământul abia născut o ține ca pe un cheag de biruință în țipătul din gură. Am plătit peșin gardianul și anul. Am evadat cu prețul vieții din galeria păcii. În zeghe nevăzută mergem la pas și-n buestru printre zgârâie-nori și mașini de fabricat alt foarte posibil dezastru.

SEMINȚE

Lăuza alăptează păpușa de carton desenată-n culori de orfanii scăpați din război. Nepoata soldatului de atunci stă pe frânghia de rufe în locul cămășii ce trebuie uscată călcată și răstignită pe crucea celor patru vânturi. Sunt unul din părinții de copii îngrijorați de ceea ce-i așteaptă la ultima picătură de limonadă băută din butelia plastic. Mlaștina populară nu mai putrezește otrava și metanul iese direct din alcoolul rafinat prin chiar osuarul popoarelor ce au scăpat de comunism și de inchiziție printr-o unică revoluție. Nu mă tem de valul drept și puternic de berbecele atomului care mă lovește cu pumnul în pieptul deschis pentru altă intervenție pe cordul obosit. Viitorul copilului din vis este un amoraș metis ce doarme dus în sticla cu apa de colonie din cealaltă parte de lume.

PATRULA

Vis alb peste vis tuciuriu... Așa stau vremurile bune strivite de ingratitudea cu care banii se cumpără contra sufletului pe care Dumnezeu însuși ți l-a uns cu miere și l-a pus paravan la muște. Mor claustrofobici pruncii în pânțele și marea se lasă pe o latură din vastul plan de pace al Planetei pe carecânepa și macul se cultivă ca o salată de apă. Minunile nu se repetă și războinicii poartă aceeași preastrâmtă beretă pe creier. La marginea orașului cu îngeri vagabonzi stau corbii cu aripile smulse din umăr. Alunecă-n fundul sticlei perdanții marșului colosal și moarteavine tiptil și-i trage de mână afară din crășmă. Cerc din cerc statul de drept se leapădă de ei și de păcate

fredonând cântecul prin care morții nu mai vor să învie iar bolnavii își poartă patul suferinței gologotic și fără simbrie.

TRADIȚII

Roșie-i haina pușcașului și ogarii îngurgitează soarele proaspăt ucis. Codrul în togă de toamnă aleargă la vale și colți de mistreți nerăniți scurmă cu spumă-n pământ. Vrem moartea sălbăticiunii în formulă de gală pentru că arma asta-i mortală! Vrem trup țiitor la alcool în galop numai cât cuprinde lacrima-n strop... E zi de răfuială nătângă prin sângele de sub pielea de trandafir sălbatic în care măcieșele pleznesc la foc mic de singurătate ereditară. E sezon de croșetat pe față și pe spate lumina și neliniștea paște din ceea ce a mai rămas după cărbușii uciși de chimicale ultrasintetizate. Glonțul ecologic nu se vinde-n piața de păsări și setea de viață oprește ploaia într-un ochi de batistă de unică folosință. Vânătoarea-i reagă și nobili sunt caii cu vânătorii-n cohorte hăituind animalul...Vânăm teroriștii pe site în computer fără să ne pese că în marșul păcii sunt eterminați și ultimii fluturi.

STRATAGEME

Piatră și apă armele letale și tirul lung al rândunelelor care scapă cu coada de mătasă nearsă din fumul experienței totale. Laboratoarele și cobaii sapă colțul de stea în care doar cașaloții ar putearezista la baia de sare. Nu mai sunt fruntarii clare în liniștea de mare și pe mătasa broaștei cresc în simbioza neștiinței ciocănitorele și carii. Viețașii din lagărul libertății apuse trag la vâsle de degete și palme iar stuful se aprinde pe marginea amintirilor oarbe. E fără de ochi și pustiu vântul din larg și valul se pleacă pe tăciunele îndesat în pipa matrozului beat. Banii lumii se adună în seif dar cifrul îl știu numai delfinii hrăniți la popota înmulțirii dobânzii chiriei. Vin bancherii cu gândul la ducă iar securitatea finanței rămâne încuiată în miezul de nucă spartă cu pumnul.

CONSUM

Să bem pînă pleznește cercul fierii în miere să bem pîn' la fund oceanul în care pacea se țese ca un covor zburător peste mese. Să bem pentru unealta aia deșteaptă din vatră și pentru mâna care liberalizează pâinea și cârnatul! E secetă înstelele unde cocoșii adorm pe-ntrecute. Conștientă de risc maxim urcă numai cireda defluturi albi de pe varza verde de unde bruma o împinge în compost cu degetul protejat de ața din mănuașă Cenușăresei. La mese lungi cât sprânceană bătrână își toacă conformiștii răbdarea și apretul cămășii cu izuri de stână. Elixiruri ieftine se lasă pe drojdia lumii și conferințele se țin cu ușile încuiateca să nu fugă din lume nebunii. Hameiul se ridică pe garduri și militarii

apludă gestul prin care agresiunea din halbă rămâne singura luptă de eliberare a efemeridei claustrată în spuma trecătoare din halbă. Bem cu paharul de var stins și din sticla de plastic bem septic și hulpav la sânge de orz într-o internațională a sucului gastric.

POEM

Stă Eminescu rătăcit în mulțime și nu mai știe cum de-s româniica vulpea în vie. Treccântăreți de taraf cu diurna pe o vară și țara de acasă o visează întreagă. Stângul și dreptul în întregul ce saltă sunt hora adoptivă a unei patrii ce-și dă vorba-n stambă. Ambiții controlate fac versul să nască silabe nerecunoscute în statul de bază. Tot ce este mai bun și se lasă pe masă seamănă a gest de linguroi românesctăvălit în melasă. Piatra lui Eminescu se miră că ninge-n cerneală și că metropola-i albă ursoaică aproape umană ce-și alăptează puii din sintetica blană.

PERICOL

Atomii țiuie-n urechile mele moderne și sunt conștientă că simplii cercei nu-mi vor da niciodată mai multă putere. Moartea ies din turelă și geme născând în urechile mele. Limitați și unși cu păcate de rând ducem ovulul fecund al grenadei să explodeze-n comandă pe prund. Ce mai soi de fasole nebună am plantat pe țărână de am spurcat din nou cerul slobozit pe lanț în fântână? Nu mai e loc de întreceri nici cep de pusla gaura din barcă și mor șerpașii în surplus de oxigen și peștii-n apa grea din covată. Femei și apostoli cu acte de identitate ne bem soarta și cafeaua cu lapte într-o relativă convingere că noi lansat programul de stratificare a lacrimii în drobul sărăriei regionale.

PERICOL

Doarme caporalul în schimbul de noapte transpirând a vodcă și vis cu vipușcă de cer foarte albastru. Nici un alt zgomot nu cade pe caldarîmul de sticlă spartă și nu ridică capul la greșeala care amasacreat discursul leatului 2004. Nici o vorbă nu mișcă de frică pe epoleții generalilor din divizia coșmarului încuit aca duhul în rotulul din sticlă. Doar poeții morți și bețivii notorii au semnat armistițiu cu norii. La metrou al plebeu semnează ilustrata cu Eliberarea. Exlpozii perdante și damf de smoală primară trec în spirală mortală. E rezervată-n declarații pădurea unde se conturează bomba mediatică a zilei. E liberalizată furia mercenarului căruia nu i s-a achitat încă taxa pe colectiva prostie. Stăm cu palmele arse de castanele pe care le scoate din conflagații lisis mielul căruia i s-a interzis să trăiască înafara turmei.

EROARE

Nicio muscă nu mișcă în frontul ce dănțuie peste colinele de nisip coagulat într-un glonțviu. Tăvălugul o dată pornit nu știe de gardul de sârmă înflorit nici de grija mamei pentru copilul ce nu-și va cunoaște niciodată tatăl spulberat în generalul destin. Mor în conflagrație echipe reponsabile cu știința de-a trăi etanșeizați în creier și... armatele care duc mai departe blana lupului alb urlând în moscheie. Se stinge repetat lumânarea din seul cămillei și noaptea-i incendiată ca o sală de bal unde orchetra cântă nemurii. Nici o armă letală nu zace de boală între chirpicii copti cu rafale de zvonuri ce alungă copiii din școală. Marșul pornit o dată din pleaznă se zbate și iese ca șarpele din osul părelnic de viespe. Civilul și osatșul și-au dat palma peste gura ce mușcă mâna întinsă pe ruinele unde sângele prinde culoarea unui orașclaustrat în rășină.

VIS

Somnul se furișează prin pernă și gazele scapă dintre măselele ceasului care s-a înțepenit în felia îngustă de Timp. Mor foarte ușor scrisorile de răscumpărare a iernii care a trecut scuișând pe lângă buza Pământului. Eu sunt numai omul sucit capătul de betea arsă pe plita unde bătălia se dă pentru puterea de-a rezista tentației avansării în stratul superior al zațului cafelei. Cu mine în somn mor miniștrii și oamenii de serviciu pe contingente ca barcații ce duc scândura sub valului unde știma brodează la destinul ficărui ins spre sfârșit și iar la capăt. Ucid umbrele lumina din lampa revoltei și banii nu ajung pentru a-mi plăti colțul sub carestau datoriile lumii pe care șiretul o strânge de glezne. Somnul bun se risipește politic în oxigenul îndoit cu petrol și-n spitalele fac convalescența întrebărilor ascuțite ca măduva unui simplu creion.

DEZGHET

De ce latră gulerul și manșeta celui ce semnează documentul secret ? De ce-și lasă vulpea albastră puiul liber pe gheața ce se învârte în rusească ruletă cu viteza luminii? Soarele meu vine tot mai rar la magazinul cu antihitățile veacurilor în care deșertul și oceanul se împerecheau glorios. Dumnezeu vede truda furnicii și zborul fluturelui din hârtie îl vede. În graficul deznădejdiei Lui cataclismul apare ca o pecingine de corali foarte tineri. Picură miere și lapte din sfârcul Polului în care înfigem sonda curiozității maladive și salivează puii rechinoacei după sângele omului. Mocasini exploratorului umblă singuri pe gheața foarte subțire. Eu sunt încă fericită în prostia târzie acolo în flaconul iluziei că aș putea aduna hemoglobina aurorei în cutia de rezonață a viorii unui al Paganinii urât și iubit de alți oameni.

PRINS

Copacul stă cu crengile pline de fructe resuscitate peste palmele mele brodate toate cu transpirație rece. Fuge singur arborele de pâine se îndepărtează de brutărie cu toate rădăcinile în carem-am încrezut ca în ziua de mâine. Beție și refugiu este clisura fluviului zilei și fiecare paznic de bornă stă cu damigeana de lacrimi și pâlnia în mână. Se prizează direct din adâncputereași gustul uitării. Bem cot la cot cu controlorii de trafic drogul scump ca ficatul transplantului. Ne merităm banii câștigați în corvoada de vise răstignite în alte și alte destine promise. Morala surdă și oarbă umblă prin junglă. Flori de mac și de cânepă ne-nevădită trag fumul țigării peplămânu umflat cu foiulvitei din turmă.

LAGUNA

Casanova deshide cutia Pandorei și oamenii curg ca ploaia dinspre Piața cu hulubii spelndorii. Mereu de la capăt sub mască se fardează obrazul visului fraier. Furtuna sângelui tânăr ucide fuge și râde. Lestul civilizației se lasă pe fața pernă apretată cu stele de lurex. În patul gondolierului reumatic intră știrile păguboase ale lumii moderne. Se sparge botina-mi de sticlă ca o capodoperă mucegăită. Inelele degetelor se ridică spre stele! Mică-i lumea și mare-i plăcerea de-a avea ține clipa ca pe o monedă veche împăturită-n batistă. Vin magistrații cu șmenarii la bară vin atleții lui Cristos cu halebarde vin și ne cer socoteală. E seară bengală cu rupturi de mătăsurii și-n fluturi de moliimisterul gestică grifonii. Măștile cad de pe linia legii. Îngerul din stucatură își face perechea de dans din propria-i umbră.

ADRENALINĂ

Zvonul nu mai umblă pe vârful picioarelor. Lupii sunt puricați la sânge cu undele radar. In aerogară intră numai nebunii fără bilet de întors din vacanța în care prețul unui șpriț este zero. Ce beată cu de toate este lumea în care mașinăriile ies din jug și boii trag ponoasele tehnologiilor avansate! Copii fără ghiozdan și cu țigăra stinsă cer foc de armă la cap de drum. Girofarul vigilenței s-a uzat în axul central al orașului cu poliție extra. Minutele sunt drămuite în secunda ce nu știe să aștepte ora de ieșire de la serviciu. Alarma sună fals în gâtul privighetorii ce se mai întoarce totuși la cuibul din betonul armat cu fire de trădare. Orașul aiurează în noaptea de după lovitura primită în plex. Combinezonul gărzii de corp umblă năuc și ultra-securizat printre tarabele cu cristale și trufandale aduse pe spesele mele din import.

COPILĂRIE

Benzi de celuloid se aleargă prin mintea preocupată să fabrice bunurile consumabile ale veacului tăvălit prin făina unicei zile eliberate de gânduri meschine. Toate drumurile bune duc la aeroportul militar și racheta încasează bănuțul pus pe vorba și pe sufletul copilării prin care câinele și pisica se aleargau cu mult mai înainte de-a se fi așezat omul între ei cu laptele cloclotind în castron.

Sunt dinaintea viitorului un ghimpe înfășurat în ambalaj electornic și visul meu se sparge ca un pahar fin pe dinții beției de probă. Nu mai e culoare curată în desenul periat dimineață de dimineață și violența trasă în blană albă e ca biberonul în care sfârâie electrodul motorului unui carusel cu combustie interioară.

FURT

Voce mea trece pe linia de înaltă tensiune a cuvântului scăpat de-nădăratele și pentru care plătesc taxa de protecție celulei de telecomunicații prin care exist. Nimic nu-i ultrasecret în ziarul dimineții în care telefonulzbârnie și hoțul de coduri doarme cu iubita în brațe deacurmezișul liniei vieții. Haiducia asta-i foarte rentabilă și satelitul cucerește și eterul și un colț din casa mea tot mai golită de singurătatea de duminică. Trec cuvintele de iubire tremurate pe sub steagul lui Armstrong din Lună. Tace vocaliza sopranei cu receptorul pus căluș în gură de către o păpușă neconsumabilă. În acest decor pufos ca un nor indivizi grei la vorbă și ușori la pas vin cu convingea că pot citi viitorul ceas direct din palma lui Dumnezeu a toate știutorul.

CICLOP

Ochiul stă prea aproape de gaura cheii de soldatul nu mai poate vedea cum mama inamicului îi toarnă cucută fierbinte-n cafea. O marionetă dirijată din sfoară scapă printre degetele destinului cu artroză severă. Vrajba s-a instalat la spital și cazarmă în două punctele nervoase unde se testează rezistența la stronțiu. În altă grădină-i încă lumină plină dar nimeni nu știe ce rând și ce loc să ocupe în staulul de unde se aude cum vine muzica sferelor ca o explozie. Urăsc lupta dintre pajură și macii care dau spargere în rezerva globală de sânge nevinovat. Mă retrag mereu la grămadă de teamă și oftatul pe pernă mi-l las numai cât aerul săse poată ridica singur din genunchi în bronhiile pline de sedimente și secrete materne.

PACE

Boala Papei se luptă cu pacea dezaripată și porumbelul așteaptă stoic răsăritul soarelui în Piață.

Sfântul este o piatră spartă sub pașii pelerinilor ce vin și pleacă se apleacă și se ridică de-a lungul unui singur suspin de duminică. E dimineață iar pe dalele ce se prefac în greieri și cântă despre caravanele cu nucșoară și smirnă. Se ridică în cerc întreg cartagul corăbiei unui alt fel de-a face pact de credință. Pontiful tușește omenește și febra-i tot crește... Smogul se prinde-n sprânceană ca-n spânz iar credincișii cască ochii la stele și bat darabana pe marginea plitei cu romul fierbând. E plină planeta de vești și sevă de comete deiluzii și griji iuți ca puii de linx. Pe acoperișul lumii numai rugina mugește rezistentă la boală ca piatra de râu. Zborul din ou e porumbelul perfect punctul ochit și sprijinit pe alt punct prins și convins să se treacă din scripturi ce au fost în pământ germinând.

RISC

Îmi dau țara întreagă ca pe o scamă din haina bogată de iarnă. Vând inima mișcării și toată gheața din paharul răbdării. Nevăzută-i moartea călare așa cum trece prin stepă și muntele se lasă dinaintea ei la pământ ca o floare de soare. Tristețea lumii descalcă pe față de masă și sfarmă porumbul și fumul de la crematoriul din Cernobîl. Se roagă de iertare nevestele șefilor de brigadă și își beau mințile copiii de țânță în programe cu jocuri spuberate în spațiu. Șterpelește umanitatea din lapte doar cântec de leagăn de rămâne albă unghia înfiptă perfect în blănița de miel dus cu forța la scaldă. Se experimentează medicamentul atacului pasiv și insul cu rezistență stronțiu urlă a victorie interzisă în plină libertate de opinie.

DELIR

Țipă un corb orb și tinerii strânși între pereți mânjiți cu greață fac tăcerea cu încărcătorul crimei sprijinit în gâttej. Moare inocența lumii în genunchi și educatorii și polițiștii inventează alte aparate sofisticate pentru a motiva indisciplina și rutina vacanței neconsumate. Programe noi se aruncă în logica unui computer ce a crescut mult mai repede decât creierul omului nou. Se nasc ușor copiii ce nu ajung ziua în care să semneze pentru prima simbrie.

Mor ei și părinții lor decapitați de aceeași veche mânie. Incertitudinea ne îndoiaie ca pe fierul pus sub pumnul unui gigant ce nu mai are loc în propriul timp dilatat. Violentă-i lumea prin care trece Fecioara cu traista goală și... pâinea-i puțină și apa-i sărată în fântâna destupată de pârlita de soartă. La marginea Raiului stă șacalul și roade din hoitul unui biet vis.

BALANS

Teluric e tremurul genunchiului mamei ce scoate napii dulci din pământ și degete-i ard ca un vâsc în seara Crăciunului toamnei. Se zbate-n aortă seva cernelii din testamentul durerii și pleva cadegata spartă în spic. Lava înlănțuită cuprinde în pântec adâncul comorilor neinventariate și zeități ce mint că am fi fericiți. E iarăși alarmă falsă la sfârșit de etapă și oamenii se aleargă cu căștile fixate pe ochi pe urechi și pe gâtul inflammat la supapă. Numai cine CREDE mai scapă! Replica finală stă în noi ca inelul din lanțul ce-l simt lărmuind în frunza arborelui de-o zi. Din faliile minerale spiritul meu se ridică și se luptă pentru spațiul vital de la minus grade. Se zbate pământul în om ca găina tăiată în cuțit și... vremea-i numai bună de reconstituit.

CLEMENȚĂ

Mor numai păsările în ouă și viermii cariind întunericul dintre galaxii. Tinerii oameni rup din zăbală și se aleargă prin betonului înfipt perfect în gingia continentului ca o gară de țară. Scaunul electric zace în magazia cu recuzita amintirilor și mamele râd desupra paginii în care literele schioapătează ca viezurele nimerit în capcană. Păcatul lu Cain se iartă singur și pacea dintre aceleampermetrului stau fix pe ora anotimpului înconjurat tot cu sârma înflorind ghimpi de oxid. Legile pun steme pe haine de gală și tinerii sunt incurabili la plictiseală. Libertatea-i garantată cu carul pe care-l trage moartea tăvălită-n șampanie.

America își permite să ierte lovitura din coaste și inima care-i bate greșit în ceasul de noapte. Tentația vieții este ca mâna unsă cu miere peste care muștele se aruncă nebune ca sa prinda putere.

HĂITAȘI

Fuge umbra scăpată din lesă și pușca slobode la gloanțe-n nisip. Capul de pajură albă pe cer se zărește când muezinul se roagă de moarte să-i fie iertată viața din care nu a învățat mai nimic. Femeia cu plasa de vorbe furate umblă prin deșertul întrebării ca mortul cel viu. Mitraliera se îneacă cu boabe de lapte lăsate din ugerul leoaicei gestante din câmpul minat cu steril. Știri pe canale săpate în tranșeie se nasc fără mamă și fără de tată la timp. Se luptă pentru aerul pașnic specialiștii în tortură pe viu iar școlile de război s-au preschimbat în spitale de orbi. Focul din glonț lovește în lumină și-n ranița cu flori de nori străvezii. Dispare fărâma de libertate impusă degardianul ce vede cum vine-n valuri moartea printr-un foc de chibrit și tace chitic.

SIMULACRU

Pâinea cea de toate zilele e rarefiată ca o năframă de mătăasă. Pâinea neagră e albă ca cernoziomul prin care se strecoară ploaia din găleata de zinc din epoca de aur. Sunt hibridemăruntaiele dropiei și cântecul privighetorii în zorii peste care cad azotații vinovați de opulența gastronomică a omului. Sunt sănătoase agrișele și furnicile pivotante acele insecte lucrătoare din măduva planetei cu stele pe spate. Lingura cu supa amiezii strălucește de otravă în lumina lampioanelor de hârtie bancară. Magazinele cu leacuri de luxsporesc pe mediana planetei de se lasă trotuarele sub povara ce duce hoitul perfect conservat în piramida din staul.

PRIVILEGIU

Singurătate dedumincă după amiază! Stau în jilț de aer plumbuit cu lene și înghit știrea despre un alt avion prăbușit în deșertul amneziei mele. Fericirea-i domestică și se vede clar pe lavabilul unde muștele se adună să joace șotron cu roboții din bucătărie. Sunt puiul de cuc ales drept inimă într-o sticla de lampă plin ochi cu lumina. Ard veștile la gura computerului cu care mi-am ucis încet și sigur conștiința nu sufletul. În lumea largăfemeia se întinde pe iarba care își arată unghiile lăcuite și gata de luptă egală cu umbra bărbatului. Scriu și greșesc că scriu despre cerul unde Dumnezeu meu Bun pune de alt taifun cu nume de femeie și... mă lasă să dau autograf doar pe un colț brodat de cearceaf.

SALT

Cerul stă lipit cu burta de pământ. Nu mai sunt aripi de folosință pentru heruvimul ce umblă prin deșertul izolat termic doar cu o pereche de aripi de rând. Moare un cuvânt nerostit pe crucea răstignită din naștere prea strâmb și oamenii se luptă pentru bobul de jar din narghileaua visului imposibil de dus ca vițelul de lapte cu funia în târg.

Între cer și pământ rugăciunea zilei este un colț de psalm stins în ploaia care întârzie sub mușamaua unui aerodrom din care pasagerul zdrobit nu va mai zbura nicidată spre locul din gând. Arde jumătatea plină din lume. Pleacă numai în permisie de-o eternitate partiarhii cu valiza prin care amișună bunele intenții și greierii vinei comune.

MIRĂRI

Peste merindarea de piatră acră bate dalta și celula renaște din schija unui timp în careaerul era Aer și Creatorul însuși năvădea la anvon dantelăria miracolului din om. Unde sunttemerile mele și grija pentru mașinăria ce strivește-n rinichi diamantul cunoașterii bolii prea grele? Păsări domestice se

afundă cu capul în penajul distracțiilor de-o noapte și codrii sunt stâna în care lupii cuvântă despre meșteri deschit și de oameni ce se ridică din rocă pe brazdă și însămânțează alarmă. Valea crește-n fapte deșelate ca elevii de la țară ce duc istoria anesteziată cu țuică de prune autohtone în jerpelitate ghiozdane. Generații smulse din guler ridică din numeri și merg pe poteci podite în cuiele prejudecății absurde. Brazii cad cu capul în suspe sicriile din care clorofila iese triumfătoare un înscris de la primărie.

TRIBUT

Vuietui s-a postat pe tavan ca respirația de pe urmă și oceanul și pământul se strâng în brațe ca naufragiații de pe aceeași banchiză supusă exploziei solare. Locul vital din atlasele trase-n mătasă este tot mai puțin în kilometri domesticiți de conchistadorul preasinguratic. Acoperișul casei și pălăria ciupercii cu atomii grăbiți să intre în dizgrație se zbat ca de friguri. Suie-n val alt ochi de calcan și coralul sângerează de pofte. E fulger de lumină stins în plâns și foarte multă spumă de săpun sodos în dantela pe care Fecioara și-o trage pe ochi și nu vede cum aerul ucide mișel chiar lucrătura lui Dumnezeu. Zboară fără aripi pietre de moră dar... măcinișul se face totfără un plan preventiv de cămară. Este în carantină fericirea ce-mi prindea mâna și mă tragea la ea în ilogica ce scapără stea după stea...

MUCENICI

Pleznește pielea curelei întinsă ostășește pe coastele grăbite în descreștere. Trupul cât un degetar se spulberă-n mucegaiul ce ține laolaltă numai nuanța poveștii cu ștregarii care au cucerit universul. Lovește gardianul de orbi în lumină și... tata-i acolo și mama-i înglodată până-n buricul din splină în propria-i vină. Nu mișcă o frunză din acantul dinstucatură nici prin lucrătura de sânge din gură acolo unde virușii rod și soarele se stinge ca un singuratic pe lume. Aiurea-i vacanța asta dată pe viață și șomajul care tot crește în pește și-n maldărul de scoici moarte de pe plaja în care humusul dospește visul femeii cu orhidei la ureche. Urlă nerăbdarea în bărbați tineri și patima facerii de griji se zbate iese cu ținere de minte din mame adoptive. Prin ceața clasică sclavele unui vers desuet bat spuma detergentului de spălat vasele comunicante dintre generații pe care nu le-nțeleg.